

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/6/2015
Identifikačné číslo spisu:	1099896464
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Krajčovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1099896464.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu I.C. ORIENT, spol. s r. o., Orešanská cesta 4, 917 00 Trnava, IČO 31 433 448, /s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. Dušanom Repákom, advokátom, Krížna 47, 811 07 Bratislava, o konečnej správe o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, o odvolaní JUDr. Dušana Slaninu, advokáta, Kollárova 34, 917 01 Trnava, predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty úpadcu a spoločnosti PRESKON, s. r. o. v likvidácii, 922 41 Drahovce 1026, IČO 31 329 411, konajúcej likvidátorom JUDr. Stanislavom Volárom, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. novembra 2014, č. k. 6K/156/1999-1204, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 24. novembra 2014, č. k. 6K/156/1999-1204 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej konkurzný súd, alebo súd prvého stupňa) napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 03. 10. 2013, doručení súdu dňa 11. 10. 2013. Ďalej námietky, predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušana Slaninu, Bradlanská 2, Trnava a námietky veriteľa č. zv. 11, PRESKON spol. s r. o. v likvidácii, Drahovce, konajúceho likvidátorom JUDr. Stanislavom Volárom, zamietol.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že podaním doručeným súdu dňa 11. 10. 2013, predložil správca konkurznej podstaty konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu.

Postupom podľa ustanovenia § 29 ods. 3 ZKV, súd preskúmal uvedenú konečnú správu a upovedomil o tejto skutočnosti úpadcu a konkurzných veriteľov prostredníctvom Obchodného vestníka č. 200/2013 zo dňa 16. 10. 2013 a vyvesením na úradnú tabuľu súdu dňa 16. 10. 2013.

V zákone stanovenej 15-dňovej lehote podal proti konečnej správe námietky predchádzajúci správca konkurznej podstaty JUDr. Dušan Slanina, advokát, Bradlanská č. 2, 917 01 Trnava a veriteľ číslo veriteľského zväzku 11 spoločnosť PRESKON, s. r. o. v likvidácii, prostredníctvom likvidátora JUDr. Stanislava Vólara, Kukučínova č. 11, 921 01 Piešťany. Po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty uplatnil námietky voči konečnej správe veriteľ číslo zväzku 8, JUDr. Stanislav Vólár, advokát, Kukučínova 11, 921 01 Piešťany, ktorými sa súd prvého stupňa z dôvodu uplynutia zákonnej lehoty na podanie námietok, nezaoberal.

K námietkam sa vyjadril správca konkurznej podstaty, ktorý zastával názor, že námietky sú účelové, tendenčné a absolútne nedôvodné, nakoľko sa v priebehu konkurzného konania opakovane namietajú rovnaké skutočnosti.

Súd prvého stupňa konštatoval, že podaním zo dňa 18. 03. 2014, si uplatnil predchádzajúci správca konkurznej podstaty JUDr. Dušan Slanina, pohľadávku proti podstate vo výške 9 282,45 Eur (279 643,- - Sk), ktorá pozostáva z úhrady faktúry č. OF 020036 vo výške 100 000,- Sk - účtovníctvo a úhrady sumy 162 000,- Sk na základe faktúry č. 32/1/02 - cestovné správcu a zo sumy 17 643,- Sk - preplatok medzi odovzdanými finančnými prostriedkami JUDr. Dušanom Slaninom preberajúcemu správcovi JUDr. Repákovi (odovzdané novému SKP 10 149 796,35 Sk, vrátené späť 100 000,- Sk, pretože správne malo byť 10 049 796,35 Sk, odovzdávajúci správca konkurznej podstaty ale uhradil faktúru č. 10-01-001/03 dňa 21. 03. 2003 vo výške 117 643,- Sk - archívne služby, preto má nárok na vrátenie preplatku 17 643,- Sk). Túto pohľadávku správca konkurznej podstaty neuznal, keďže v aktuálnom čase vzniku týchto výdavkov sa v účtovníctve nenachádzali.

Pri posudzovaní správnosti výpočtu odmeny správcu v konečnej správe s ohľadom na námietky veriteľa a predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty, ako aj na vyjadrenia správcu, konkurzný súd vychádzal zo znenia vyhlášky č. 493/1991 Zb. účinnnej v čase vyhlásenia konkurzu, podľa ktorej odmenu správcu tvorí súčet odmeny získanej z čiastky, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu a odmeny určenej z čiastky na uspokojenie veriteľov, ktorú správca konkurznej podstaty získal inou činnosťou, než speňažením. Podľa § 7 ods. 1 cit. vyhlášky, konkurzná odmena je 10% zo základu určeného v § 6 písm. a/, najmenej však 50 000,- Sk.

Súd uviedol, že správca ako základ pre výpočet odmeny použil sumu 714 417,33 Eur, ktorá pozostáva zo sumy získanej speňažením vo výške 604 791,50 (159 994,69 Eur + 444 796,81 Eur) a zo sumy získanej inak ako speňažením 109 625,82 Eur (32 600,72 Eur + 77 025,10 Eur). Konkurzný súd preto považoval odmenu správcu konkurznej podstaty vypočítanú v správnej výške, keďže 10 % z tohto základu je suma vo výške 71 441,73 Eur, ktorá predstavuje odmenu správcov. Nakoľko v konaní boli činní dvaja správcovia, odmena je navrhovaná na rozdelenie medzi týchto správcov s ohľadom na dĺžku výkonu funkcie každého správcu (33 mesiacov a 133 mesiacov), ako aj s ohľadom na rozsah ich činnosti v konaní (prvý správca speňažil väčšiu časť majetku úpadcu, druhý správca zasa vykonával činnosti po speňažení, smerujúce k ukončeniu konkurzu). Konkurzný súd preto JUDr. Dušanovi Slaninovi priznal odmenu tak, ako to navrhoval súčasný správca, a to vo výške 38 970,75 Eur bez DPH, nakoľko nie je jej platiteľom a keďže zadržiaval a do konkurznej podstaty doteraz správcovi konkurznej podstaty nevydal sumu vo výške 4.791,77 Eur, odmena mu je krátená o túto čiastku a bude vyplatená len vo výške 34 178,98 Eur. JUDr. Dušan Repák je platiteľom DPH, a preto k odmene určenej vo výške 32 470,99 Eur sa pripočítava 20% DPH vo výške 6 494,- Eur, čím výška odmeny správcu JUDr. Dušana Repáka na vyplatenie predstavuje sumu 38 965,19 Eur. Konkurzný súd súhlasil s takto vypočítanou výškou odmeny správcov, ako aj s jej rozdelením medzi správcov konkurznej podstaty tak, ako je uvedené v konečnej správe, nakoľko JUDr. Dušan Slanina v námietkach voči výške odmeny správcov dostatočne nepreukázal skutočnosti, ktoré by viedli k výpočtu jeho odmeny vo vyššej čiastke, ani k preukázaniu svojho nároku na vyšší podiel odmeny, než je určená a navrhovaná správcom konkurznej podstaty JUDr. Dušanom Repákom v konečnej správe.

Pri posudzovaní námietok veriteľa č. zv. 11 spoločnosti PRESKON, spol. s r. o. v likvidácii, Drahovce, konkurzný súd konštatoval, že o návrhu na odvolanie správcu konkurznej podstaty rozhodol uznesením

zo dňa 13. 01. 2014, č. k. 6K/156/1999-1070, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 04. 2014. Ďalej uviedol, že návrhu na pripustenie zámeny účastníka konania zo Slovenskej sporiteľne, a. s. a VÚB, a. s., na veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava a následne na VINACO HOLDING LIMITED, Cyprus, konkurzný súd vyhovel a túto zmenu pripustil, nakoľko boli splnené podmienky pre zmenu veriteľa v zmysle § 7 ods. 4 ZKV, a preto nie je dôvod vydať uznesenie o nepripustení zámeny účastníka konania. Napokon konkurzný súd zdôraznil, že súd môže ustanoviť nového správcu len na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov zvolanej podľa § 10 ZKV alebo z dôležitých dôvodov alebo aj bez návrhu podľa § 8 ods. 5 ZKV, preto nebolo možné prihladiť k námietke veriteľa na zmenu správcu konkurznej podstaty.

V ostatnej časti súd prvého stupňa uviedol, že na základe doručenia predvolania o nariadení pojednávania o schválení konečnej správy, ktoré bolo doručené likvidátorovi spoločnosti PRESKON spol. s r. o. v likvidácii, Drahovce, dňa 27. 10. 2014 tak, ako vyplýva z č. I. 1191 spisu, doručil likvidátor spoločnosti PRESKON, s. r. o. v likv., súdu dňa 06. 11. 2014 list, v ktorom potvrdzuje doručenie predvolania vo veci vytýčeného pojednávania o schválení konečnej správy a uvádza, že trvá na podanom podnete na Generálnu prokuratúru SR. Konkurzný súd po oboznámení sa s obsahom tohto písomného podania zistil, že skutočnosti, ktoré likvidátor spoločnosti PRESKON, spol. s r. o. v likvidácii, Drahovce (oznamovateľ) uvádza, nezakladajú právny dôvod, ktorý by bol prekážkou prejednávania konečnej správy aj s ohľadom na štádium konania, v ktorom sa predmetná konkurzná vec, vedená na majetok úpadcu, nachádza. Konkurzný súd sa následne zaoberal aj obsahom písomného podania likvidátora spoločnosti PRESKON, s. r. o. v likv., zo dňa 15. 08. 2014, vrátane žiadosti o vysvetlenie na č. I. 1138 spisu a č. I. 1139 spisu a nezistil skutočnosti a dôvody, ktoré by zakladali postup súdu neprejednať konečnú správu v tejto veci.

Nakoľko úpadca, ani ďalší konkurzní veritelia nepodali námietky v zákonom stanovenej lehote, súd prvého stupňa postupoval podľa § 29 ods. 4 ZKV a konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 03. 10. 2013, doručení súdu dňa 11. 10. 2013, ako správnu a korešpondujúcu s požiadavkou zákona, schválil na pojednávaní dňa 24. 11. 2014.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie JUDr. Dušan Slanina, advokát, Kollárova 34, 917 01 Trnava, predchádzajúci správca konkurznej podstaty úpadcu a žiadal jeho zrušenie. V odvolaní uviedol, že konkurzný súd v poučení napadnutého uznesenia nesprávne opiera postup o ust. § 66e ods. 1 ZKV, ktoré nie je retroaktívne k novele ZKV, účinnej od 01. 08. 2000, a na toto konanie sa nevzťahuje. Preto platí iba priame použitie ustanovení O. s. p. Odvolateľ dodal, že správca v zásade nie je účastníkom konania, je však ďalšou osobou, o ktorej právach a povinnostiach sa má v konkurze konať. Tieto osoby sú účastníkmi konkurzného konania pre tú časť konkurzného konania, v ktorom sa rozhoduje o ich právach alebo povinnostiach, okrem iného aj v časti, keď sa rozhoduje nielen o jeho odvolaní z funkcie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 70bo/109/2001). Navyše odvolateľ s odkazom na ustanovenia Ústavy SR (čl. 46 a čl. 13 ods. 4), ako aj ustanovenia O. s. p. (§ 201 a § 202 O. s. p.) vyslovil presvedčenie, že podanie riadneho opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu musí byť správcovi dovolené. Pokiaľ by mu to nebolo dovolené, bola by mu odňatá možnosť konať pred súdom, resp. odňaté právo na spravodlivý proces.

Odvolateľ tiež uviedol, že podľa § 21 ZKV, súd je počas konkurzného konania oprávnený vyžiadať si od správcu správu a vysvetlenie, nahliadať do jeho účtov a vykonávať potrebné zistenia. Konkurzný súd preto vykonáva dohľad nad činnosťou správcu a pri výkone tejto činnosti je oprávnený požadovať od správcu vysvetlenia alebo správy o priebehu konkurzu, ktoré je správca povinný v určenej lehote súdu poskytnúť. Podľa odvolateľa, konkurzný súd bol povinný pri sporných tvrdeniach oboch správcov si vyžiadať a overiť účtovné doklady, čo sa však nestalo, ako to vyplýva zo záverov konkurzného súdu a tiež zo súdneho spisu. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na prílohy doložené k odvolaniu, ktoré podľa jeho názoru potvrdzujú jeho argumentáciu, tak v časti určenia výšky odmeny, ako aj v časti neoprávneného popretia odvolateľom vynaložených nákladov v prospech konkurznej podstaty. Odvolateľ má za to, že konkurzný súd v časti započítania vynaložených nákladov správcom vo výške 4 791,77 Eur, sa vôbec nevyjadril, resp. prevzal argumentáciu nového správcu, bez riadneho overenia a

preskúmania. Ďalej v časti určenia a rozdelenia odmeny, sa konkurzný súd obmedzil na strohé vyjadrenie, že odvolateľ dostatočne nepreukázal skutočnosti, ktoré by viedli k výpočtu jeho odmeny. Týmto je napadnuté uznesenie podľa odvolateľa nepreskúmateľné, a to z viacerých dôvodov, keď konkurzný súd použil neaktuálny predpis na odmeňovanie, nevzal v úvahu prevádzkovanie podniku odvolateľom, ani dôvody prevádzkovania, priznal novému správcovi zo spoločnej výšky odmeny DPH na úkor odmeny odvolateľa. Odvolateľ namieta i konštatovanie konkurzného súdu, že odvolateľ speňažil väčšiu časť majetku, avšak nový správca vykonával činnosť 133 mesiacov s tým, že jeho príjmy pochádzali iba zo speňaženého majetku vo výške 0,0027%, čím podľa odvolateľa paradoxne odmena nového správcu je vyššia, ako odmena odvolateľa, ktorý sa podieľal na speňažení a prevádzkovaní najmenej vo výške 98%.

Spoločnosť PRESKON, s. r. o. v likvidácii, odvolanie v prvom rade odôvodnila tým, že konkurzný súd jej nedoručil originál napadnutého uznesenia, o ktoré žiadala, Taktiež poukázala, že súd jej počas celého konania doručoval písomnosti na rôzne adresy. Tento odvolateľ namietol všetky skutočnosti, ktoré viedli k zamietnutiu jeho námietok konkurzným súdom a k odvolaniu doložil právny rozbor prihlášok veriteľov zo dňa 26. 11. 2002 a oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu. Preto žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Správca konkurznej podstaty vo svojom vyjadrení k podaným odvolaniam žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil.

Podľa správcu, absencia postavenia pôvodného správcu konkurzného konania ako účastníka konania, znamená, že JUDr. Dušan Slanina nie je oprávneným subjektom na podanie odvolania proti uzneseniu o schválení konečnej správy. V tejto súvislosti dodal, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. 09. 1999. Ustanovenie § 66e ods. 1 ZKV v znení, že na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, bolo prijaté novelou ZKV č. 12/1998 Zb. účinnou odo dňa 01. 02. 1998, kedy citované znenie predmetného ustanovenia zotrvalo v platnosti počas celej platnosti a účinnosti ZKV. Ďalej správca dodal, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R90/2001, ako i podľa ustálenej súdnej praxe, správca konkurznej podstaty nie je v konkurznom konaní účastníkom konania, ale je len osobou na konaní zúčastnenou. V postavení účastníka konania je správca len v prípade, ak ide o konanie, v ktorom sa rozhoduje o zbavení jeho funkcie, pričom mu patrí aj právo opravného prostriedku proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, ktorým bol zbavený funkcie správcu. Správca konkurznej podstaty má samostatné postavenie ako voči úpadcovi, tak voči konkurzným veriteľom a nie je ho možné považovať za zástupcu konkurzných veriteľov, ako ani za zástupcu úpadcu.

K ďalšej námietke predchádzajúceho správcu JUDr. Dušana Slaninu, správca konkurznej podstaty uviedol, že konajúci súd sa dostatočne zaoberal problematikou vrátenia spornej sumy 4 791,77 Eur. Na podnet správcu konkurzný súd výzvou č. k. 6K/156/99-702, JUDr. Dušana Slaninu vyzval na vydanie sumy 4 791,77 Eur z konkurznej podstaty. Na predmetnú výzvu predchádzajúci správca konkurznej podstaty reagoval odpoveďou doručenu konajúcemu súdu dňa 13. 10. 2005, v závere ktorej uviedol, že výzvu súdu považuje za nedôvodnú. Správca dodal, že cestovné náhrady, ako aj náklady za vedenie účtovníctva ako výdavky JUDr. Dušana Slaninu počas výkonu funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu, by mali byť zahrnuté medzi výdavkami správcu v konečnej správe predloženej súdu dňa 03. 04. 2003. V súlade s účtovnými predpismi by výdavky mali byť účtované priebežne v období, kedy vznikli. Na základe uvedeného, nie je podľa správcu ďalej zrejмый ani dôvod, pre ktorý JUDr. Dušan Slanina vystavil faktúru za použitie motorového vozidla v období od roku 1999 do roku 2001 až v roku 2002, ako ani nie je zrejмый dôvod vystavenia faktúry č. 020036 za vedenie účtovníctva úpadcu po skončení výkonu funkcie správcu JUDr. Dušana Slaninu. Správca opakovane zdôraznil, že JUDr. Dušan Slanina v čase po zániku funkcie správcu konkurznej podstaty, nebol oprávnený nakladať s majetkom patriacim do konkurznej podstaty a už vôbec nie uspokojovať pohľadávky, o ktorých existencii možno mať odôvodnené pochybnosti.

Správca ďalej uviedol, že konkurzný súd JUDr. Dušanovi Slaninovi, opatrením schválil preddavok na

vyplatenie odmeny správcu v sume 220 736,56 Eur (6 650 000,-- Sk). Z odovzdávacieho protokolu zo dňa 21. 03. 2003, podpísaného obidvomi správcami je okrem iného zrejmé, že zo sumy preddavku na odmenu (220 736,56 Eur), JUDr. Dušan Slanina na účet JUDr. Dušana Repáka poukázal len sumu 208 723,36 Eur (6 288 000,-- Sk), ktorú sumu JUDr. Dušan Slanina vydal až na základe výzvy Krajského súdu v Bratislave. Z uvedeného podľa správcu vyplýva, že JUDr. Dušan Slanina nevrátil celú sumu neoprávnene zadržávaného preddavku, ale len jej časť. S poukazom na uvedené skutočnosti je podľa správcu nepochybné, že v súvislosti s vrátením spornej sumy 4 791,77 Eur, konkurzný súd vykonal všetky nevyhnutné úkony, vyžiadal potrebné doklady a vysvetlenia.

K spôsobu výpočtu odmeny správcov, súčasný správca konkurznej podstaty dodal, že prevádzkovaním podniku po lehote určenej konkurzným súdom predchádzajúci správca konkurznej podstaty porušil povinnosť uloženú rozhodnutím súdu, čo malo za následok zníženie hodnoty majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu, nakoľko predchádzajúci správca konkurznej podstaty prevádzkoval podnik so stratou. K tvrdeniu JUDr. Dušana Slaninu, že konkurzný súd sa nezaoberal konečnou správou o stave a spravovaní majetku úpadcu k 30. 11. 2002, ktorú predložil ako predchádzajúci správca úpadcu, súčasný správca dodal, že toto sa nezakladá na pravde, pričom pri príprave a vypracovaní konečnej správy, sa vychádzalo z konečnej správy predloženej JUDr. Slaninom. Odmena správcu konkurznej podstaty je preto vypočítaná správne, v súlade s právnymi predpismi platnými a účinnými v rozhodujúcom čase. Základ pre určenie odmeny správcu tvoria preto dve zložky: suma, ktorá bola získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, získaná pri výkone funkcie správcu. Z dôvodu prevádzky podniku úpadcu predchádzajúcim správcom JUDr. Dušanom Slaninom so stratou, s poukazom na nedodržanie lehoty na prevádzkovanie stanovenej opatrením, nie je možné podľa správcu príjmy získané prevádzkovaním podniku úpadcu zahrnúť do základu pre výpočet odmeny, nakoľko náklady spojené s prevádzkou podniku ich vysoko prevyšujú. Správnosť výpočtu potvrdzuje podľa správcu aj vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 292/2005 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 493/1991 Zb.

K pomeru rozdelenia odmeny správcov, súčasný správca uviedol, že pri výpočte a rozdelení odmeny správcov konkurznej podstaty, aplikoval časové hľadisko, ako aj hľadisko zodpovedajúceho rozsahu činnosti. Prevažnú časť majetku úpadcu speňažil JUDr. Dušan Slanina, avšak len za približne 10% jeho reálnej hodnoty. JUDr. Dušan Repák vykonáva funkciu správcu konkurznej podstaty cca 150 mesiacov, pričom JUDr. Dušan Slanina túto funkciu vykonával len 33 mesiacov. Aplikáciou časového hľadiska, ako aj hľadiska zohľadňujúceho rozsah činnosti obidvoch správcov, došlo podľa súčasného správcu k spravodlivému rozdeleniu odmeny pre obidvoch správcov konkurznej podstaty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania, v medziach dôvodov odvolaní. Oboznámil sa s obsahom spisu, s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení, s odvolaním predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty a veriteľa č. zv. 11 PRESKON, s. r. o. v likvidácii, a dospel k záveru, že odvolanie predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty JUDr. Dušana Slaninu je opodstatnené, avšak odvolaniu veriteľa č. zv. 11 nie je možné vyhovieť.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v konkurze, vyhlásenom na majetok úpadcu I.C. ORIENT spol. s r. o., Orešanská cesta 4, 917 00 Trnava, IČO 31 433 448, schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu zo dňa 03. 10. 2013, doručení súdu 11. 10. 2013.

Z ustanovenia § 29 ZKV vyplýva, že ak je skončené speňaženie, zostaví správca konečnú správu, ktorá sa netýka len postupu speňaženia, ale je celkovou bilanciou jeho činnosti. Musí preto obsahovať najmä súhrn konkurzných aktív, súhrn konkurzných pasív, výsledky prieskumných pojednávaní, výsledky incidenčných sporov, prehľad plnení, ktoré plnenia správca poskytol v priebehu konkurzu, prehľad výťažkov, ktoré boli dosiahnuté predajom, prehľad vecí a pohľadávok, ktoré správca sám vylúčil z podstaty. Konečná správa musí vyústiť v údaj o tom, aký vysoký výťažok má byť rozdelený medzi veriteľov a prehľad pohľadávok, ktoré z neho majú byť uhradené. Súčasťou konečnej správy musí byť i vyúčtovanie odmeny správcu podstaty. Súčasne s odmenou účtuje správca i svoje výdavky.

Schválená konečná správa s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu predstavuje právny základ pre rozvrhové uznesenie v zmysle § 30 ods. 1 ZKV. Uvedenej požiadavke má zodpovedať výrok rozhodnutia o schválení konečnej správy, ktorý musí byť určitý.

Z obsahu spisu vyplýva, že po prejednaní námietok konkurzný súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcov v znení vypracovanom správcom konkurznej podstaty. V odôvodnení rozhodnutia (ako je vyššie uvedené v konštatačnej časti tohto rozhodnutia) sa zaoberal námietkou predchádzajúceho správcu ohľadne výšky odmeny a výdavkov správcov a ich rozdelením, pričom skonštatoval, že vychádzal z konečnej správy a z údajov v nej uvedených novým správcom konkurznej podstaty. Podľa uvedenej konečnej správy, základ pre výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty predstavovala suma získaná predajom hnuteľných a nehnuteľných vecí 159 994,69 Eur, suma získaná speňažením pohľadávok 444 796,81 Eur, iné príjmy a úročenie 32 600,72 Eur, a suma 77 025,10 Eur. Základ pre výpočet odmeny správcu je celkom 714 417,33 Eur.

Súd prvého stupňa uviedol, že správca konštatoval, že medzi oboch správcov konkurznej podstaty sa má rozdeliť suma 71 441,73 Eur. Pre JUDr. Dušana Slaninu navrhol 38 970,75 Eur bez DPH a pre JUDr. Dušana Repáka 38 965,19 Eur s DPH. Následne sa v správe konštatuje (s čím sa konkurzný súd stotožnil), že na uspokojenie odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty je určená suma cca 74 544,17 Eur. Pre JUDr. Dušana Slaninu (z 38 970, 75 Eur vyplatené 4 791, 77 Eur - zadržiavaný preddavok) zostáva vyplatiť 34 178,98 Eur, odmena JUDr. Dušana Repáka je 38 965, 19 Eur.

Odvolať namietal, že si uplatnil pohľadávku proti podstate vo výške 4 791,77 Eur, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou č. 32/1/ ako cestovné vo výške 162 000,-- Sk z 31. 07. 2012 za obdobie, keď vykonával funkciu správcu a faktúrou č. OF 020036 za účtovnícke práce, vo výške 100 000 Sk. Konkurzný súd sa v odôvodnení rozhodnutia stotožnil so stanoviskom terajšieho správcu, podľa ktorého pohľadávka nebola preukázaná, nakoľko ju v čase jej vzniku predchádzajúci správca nezaúčtoval.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že predchádzajúci správca vo svojich námietkach uviedol, že do výpočtu mala byť zahrnutá okrem vyššie uvedených súm aj suma z prevádzkovania podniku 1 584 778,50 Eur a suma 77 025,10 Eur. Základ pre výpočet odmeny podľa neho tvorí suma 2 260 683, 10 Eur.

Preskúmaním konečnej správy, námietok, napadnutého rozhodnutia a odvolania predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty odvolací súd zistil, že predchádzajúci správca podal odvolanie proti výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým tento rozhodol o jeho odmene a výdavkoch, preto na základe - ustálenej judikatúry dospel k záveru, že je osobou, ktorá je uvedeným výrokom dotknutá, a preto má právo podať odvolanie proti tomuto výroku.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie

rozhodnutia (II. ÚS 383/06).

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06).

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. augusta 2001, II. ÚS 14/2001, z 13. novembra 2002 II. ÚS 132/02, III. ÚS 171/2006 zo dňa 5. apríla 2007).

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko zo dňa 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko zo dňa 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko zo dňa 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko zo dňa 19. februára 1998).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je podstatnou náležitosťou každého rozhodnutia súdu. Citované zákonné ustanovenie treba chápať aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorého súčasťou je aj právo na súdne konanie, a vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok Garcia Ruiz v. Španielsko zo dňa 21. januára 1999) tak, že rozhodnutie súdu musí viesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci.

Odôvodnenie rozhodnutia súdu musí mať náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p. Musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali. Odôvodnenie musí byť súčasne i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil absenciu zákonných náležitostí rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s ustanovením § 167 ods. 2 O. s. p. a § 66e ods. 1 ZKV. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia nedal odpoveď na námietky predchádzajúceho správcu a neuviedol, prečo namietanú sumu 1 584 778,50 Eur a sumu 77 025,10 Eur nezahrnul do základu výpočtu odmeny správcu. Taktiež nie je zjavné, aký nárok správcu konkurznej podstaty predstavuje suma 4 791,77 Eur z hľadiska hmotného práva, či mu uvedená peňažná pohľadávka bola priznaná súdom a na základe akých ustanovení ju konkurzný súd započítal proti odmene predchádzajúceho správcu konkurznej podstaty.

Pozornosti odvolacieho súdu neušli odporujúce si sumy určené v konečnej správe na výplatu odmeny a výdavkov správcov. Konkurzný súd najskôr uviedol, že je to suma vo výške 71 441,73 Eur. Pre JUDr. Dušana Slaninu navrhol 38 970,75 Eur bez DPH a pre JUDr. Dušana Repáka 38 965,19 Eur s DPH, pričom súčet týchto súm je 77 935,94 Eur. Následne sa v správe konštatuje (s čím sa konkurzný súd stotožnil), že na uspokojenie odmeny a výdavkov správcov konkurznej podstaty je určená suma cca 74 544,17 Eur. Pre JUDr. Dušana Slaninu (z 38 970, 75 Eur vyplatené 4 791, 77 Eur - zadržávaný preddavok) zostáva vyplatiť 34 178,98 Eur, odmena JUDr. Dušana Repáka je 38 965, 19 Eur.

Súd prvého stupňa pri prejednávaní veci postupoval v rozpore s vyššie uvedenými procesnými ustanoveniami ZKV a ustanoveniami O. s. p., v dôsledku čoho bola odvolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 226 O. s. p. záväzný.

V súvislosti s odvolaním spoločnosti PRESKON, s. r. o. v likvidácii, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

V podanom opravnom prostriedku odvolateľ zotrval na svojich tvrdeniach, týkajúcich sa odvolania správcu konkurznej podstaty a zámeny veriteľov Slovenská sporiteľňa, a. s. a VÚB, a. s. Podľa odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa vo svojom uznesení, ktoré je so zreteľom na vyššie uvedené námietky, podrobne a presvedčivo odôvodnené, vysporiadal so všetkými argumentmi tohto odvolateľa, a na správnosť dôvodov uvedených v uznesení odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu odkazuje.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.